

KRAJSKÝ ÚŘAD

MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ

Odbor dopravy
28. října 117, 702 18 Ostrava

*KUMSX02L

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj.:

Sp. zn.:

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum:

MSK 56012/2022

DSH/9018/2022/Sru

067.1 V5 N

Mgr. Pavlína Šrubařová

595 622 772

595 622 126

posta@msk.cz

2022-05-27

Krajský soud v Ostravě

Žalobce

Žalovaný

Krajský úřad Moravskoslezského kraje

Ke sp. zn. 18 A 7/2022

Vyjádření k žalobě

Dvojmo

Příloha:

spis žalovaného sp. zn. DSH/26957/2021/Sru

spis Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/072206/21/DSC

I.

Tel.: 595 622 222

IČ: 70890692

Fax: 595 622 126

DIČ: CZ70890692

ID DS: 8x6bxsd

Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

Žalovaný souhlasí s tím, aby o věci samé bylo rozhodnuto bez jednání.

II.

K žalobním bodům uvádí žalovaný následující:

1. Žalobce v podané žalobě namítá, že bylo porušeno jeho právo vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného tak bylo překvapivým.

Žalovaný se rozhodl doplnit v odvolacím řízení spisovou dokumentaci o důkazní prostředky, které mely vyvrátit argumentaci žalobce uplatněnou v odvolání. Žalovaný žalobce vyzval k seznámení se s těmito podklady a určil mu lhůtu ve formě usnesení. Žalobce v den doručení výzvy reagoval písemným dotazem, jaké podklady byly do spisu založeny, aby zjistil, zda jsou pro věc důležité, dle žalobce je tato snaha v souladu se zásadou procesní ekonomie, naopak v rozporu s touto zásadou by bylo jet ke správnímu orgánu a zjistit, že je nově založená listina bez významu. Žalobce se dotázal na zaslání listiny datovou schránkou s ohledem na epidemii Sars-cov-2. Byl to však žalovaný, kdo s žalobcem nekomunikoval. Následně žalobce kontaktoval žalovaného, z telefonátu vyplynulo, že oprávněná úřední osoba není na pracovišti, ale v karanténě, bylo předjednáno, že zástupce žalobce se může pro poklady dne 1. 2. 2022 dostavit, nicméně tento termín nebyl jistý, a měl být potvrzen dne 31. 1. 2022, pokud potvrzen nebude, budou podklady zaslány do datové schránky. Žalovaný postupoval dohodou předjímaným způsobem, termín nepotvrdil a zaslal podklady do datové schránky dne 4. 2. 2022, nicméně již dne 8. 2. 2022 vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Žalobce má za to, že byla přislíbena lhůta 5 pracovních dnů, spolu se zasláním pokladů lhůta nebyla určena a již po dvou pracovních dnech vydáno nyní napadené rozhodnutí.

Žalovaný musí k žalobní námitce konstatovat, že se tvrzení žalobce nezakládají zcela na pravdě. Poté, co žalovaný založil do spisu nové poklady, určil žalobci usnesením ze dne 13. 1. 2022 lhůtu 5 pracovních dnů k seznámení se s těmito podklady a vyjádření se k nim, přičemž usnesení bylo doručeno do datové schránky zmocněnce žalobce již dne 14. 1. 2022. Dne 15. 1. 2022 sice zmocněnec žalobce reagoval s dotazem, jaké podklady jsou do spisu založeny, přičemž žádal o jejich zaslání do datové schránky a opětovné určení lhůty k vyjádření, avšak žádné další kroky nečinil, přestože je mu zřejmé, že správní orgány žádnou takovou povinnost nemají, a to ani sdělovat jaké podklady jsou do spisu založeny, tak tyto podklady zasílat datovou schránkou, natož nově určovat lhůtu k vyjádření. Až dne 28. 1. 2022, což je po uplynutí lhůty určené usnesením, telefonicky kontaktovala správní orgán osoba, která se představila jako asistentka zmocněnce žalobce, a žádala o zaslání celého spisu datovou schránkou, což jí bylo odmítnuto, přičemž bylo nabídnuto, že výjimečně mohou být zaslány pouze podklady založené do spisu. Požádala tedy, zda může zmocněnec žalobce přijít nahlédnout do spisové dokumentace dne 1. 2. 2022, bylo jí sděleno, že s ohledem na práci z domova, kdy oprávněná úřední osoba se dne 31. 1. 2022 a dále nacházela standardně na pracovišti, neboť žádná karanténa ji nařízena nebyla, pouze se obávala nařízení karantény, proto na tuto skutečnost žalobce upozornila, bude termín pro jistotu potvrzen. Dne 31. 1. 2022 kontaktovala oprávněnou úřední osobu opět asistentka zmocněnce, která uvedla, že se nemůže k nahlédnutí do spisu zmocněnec dostavit a žádala zaslat alespoň nově založené podklady, čemuž bylo ze strany žalovaného vyhověno, neboť tato varianta byla přislíbena již dříve, právě s ohledem na riziko nařízení karantény. Žalobce byl opakovaně poučen o skutečnosti, že je k tomuto kroku přístupováno pouze zcela nad rámec všech povinností správního orgánu. Žalovaný připomíná, že mohl vydat rozhodnutí ihned po lhůtě určené usnesením, což zmocněnec žalobce jakožto obecný zmocněnec, který hojně zastupuje v řízeních před správními orgány ví. Žalobce se sice odkazuje na zásadu dobré správy, tato je

však dle žalovaného opětovně zneužívána právě za účelem protahování přestupkových řízení a vytváření různých procesně složitých situací, ostatně, tak jako v tomto případě. Žalobce se nemohl domnívat, že lhůta určená usnesením bude zachována, neboť o tom byl v písemnosti ze dne 31. 1. 2021 poučen, stejně tak tato povinnost správnímu orgánu nikterak neplyne ze zákona. Žalobce měl právo nikoliv jen v jeden konkrétní den, ale kdykoliv od 14. 1. 2022, kdy mu bylo usnesení k seznámení se s podklady doručeno, se dostavit ke správnímu orgánu, což však do dne vydání rozhodnutí dne 8. 2. 2022 neučinil.

2. Dle žalobce jsou skutková zjištění ohledně vedení, respektive nevedení společného řízení nedostatečná. Žalobce v odvolání namítal, že správní orgán ve výroku rozhodnutí nereflektoval dřívější odsouzení žalobce v případech, kdy byl uznán vinným v samostatně vedených řízeních, ačkoliv měl právo na to konat tato řízení společně. Dále žalobce konstatoval, že si sám evidenci řízení nevede a navrhl prokázat své tvrzení výpisem z úřední evidence řízení. Žalovaný shledal důkazní návrh oprávněným, proto si předmětnou evidenci vyžádal, avšak pouze seznam řízení vedených proti žalobci jako fyzické osobě podnikající, relevantní však bylo zjistit řízení vedená proti žalobci i jako osobě fyzické. Společné řízení se koná tam, kde se podezřelý dopustil více přestupků, přičemž podezřelým je stále pan [REDAKCE] přičemž žalobce se odkazuje také na další zákonná ustanovení a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 6. 2015, č. j. 6 As 106/2014-25.

Žalovaný k námitce uvádí, že neexistuje žádný další skutek, který měl být veden společně se skutky, které jsou předmětem tohoto řízení, a nemohla tedy být porušena zásada absorpce. I pokud by správní soud přistoupil na tvrzení žalobce, že je nerozhodné, zda se měl přestupku dopustit žalobce jako fyzická osoba podnikající nebo fyzická osoba, ani v tomto případě neměly být skutky projednány v jiném společném řízení, neboť žádná taková situace nenastala.

Žalovaný navrhuje provést jako důkaz seznam řízení, který nechal vypracovat správním orgánem prvního stupně, ve kterém jsou zaznamenána i řízení vedená proti žalobci jako fyzické osobě. Ani pokud dojde ke zkoumání těchto řízení a jednotlivých skutků, tak dle žalovaného u žádného z těchto zásada absorpce porušena nebyla.

3. Dle žalobce další vada řízení spočívá v tom, že žalovaný založil do spisu seznam řízení, dle kterého byla proti žalobci jako fyzické osobě podnikající vedena tři přestupková řízení, pouze u jednoho uložena pokuta, u dalších dvou uvedeno odloženo. Dle žalobce není správné hodnocení podkladu, jaké provedl žalovaný, neboť přesvědčivě nevyvrátil námitku žalobce. Žalovaný ignoroval řízení, ve kterém byla žalobci uložena pokuta. Žalovaný pouze uvedl, že proti žalobci byla vedena tři řízení, zbývající dvě odloženy, neboť uhradil určenou částku. Žalovaný neprovedl navržený důkaz správními spisy k samostatně vedeným řízením, což odůvodnil nadbytečností. Tímto důkazem by však bylo zjištěno, zda v řízení, které bylo pravomocně skončené, nesvědčilo žalobci právo na projednání věci ve společném řízení, totéž platí o řízeních dalších.

Žalovaný konstatuje, že řízení, u kterého je podle daného seznamu uložena pokuta, je nyní projednávanou věcí. Žalovaný stále trvá na svém tvrzení, že provádět jako důkaz obsah spisových dokumentací, na které se odkazuje žalobce, nebo i dalších, ve kterých je podezřelým [REDAKCE] by bylo nadbytečné a neúčelné. Ostatně ze seznamu, který předkládá žalobce je zřejmé, že některá řízení ani v hypotetické rovině ve společném řízení s nyní projednávanou věcí, s ohledem na datum spáchání skutků (např. rok 2014) vedena být nemohla.

Žalovaný si dovolí poznamenat, že je právě strategií žalobce, která je žalovanému známá z dalších řízení (žalobce rovněž opakovaně podával správní žaloby ve svých věcech ke krajskému soudu), způsobit procesní

zmatek s ohledem na velké množství přestupků, kterých se žalobce dopouští, kdy touto strategií se žalobce snaží o vytvoření nepřehledné situace, kdy správnímu orgánu „unikne“ skutek, který musí vést ve společném řízení s jinými skutky, na což žalobce spoléhá. Žalobce opakovaně bez dalšího namítá porušení zásady absorpce téměř každém řízení, které je proti němu vedeno. V tomto případě byla navíc námitka žalobce vyvrácena právě přiloženým seznamem.

4. Dle žalobce nebyla splněna podmínka podle § 125f odst. 5 zákona o silničním provozu, neboť správní orgán neodložil věc přestupku řidiče, ani řízení o přestupku řidiče nezastavil. Stěžejní otázkou je totiž skutečnost, zda byl žalobce v řízení zastoupen a zda byly písemnosti řádně doručeny zástupci žalobce. Zatímco žalobce tvrdí na tvrzení, že zastoupen byl, žalovaný tvrdí, že nikoliv. V písemnosti, kterou žalobce reagoval na výzvu k uhrazení určené částky uvedl, že pro případ zahájení řízení podle § 125c zákona o silničním provozu, si volí Ing. Jaroše, přičemž dle žalobce se jednalo o řádnou plnou moc. Žalobci i jeho tehdejšímu zmocněnci byla zaslána výzva k doložení plné moci a včetně poučení, že pokud na výzvu zmocnění nepotvrdí a nedoloží plnou moc, bude mít správní orgán za to, že zastoupen není, přičemž žalobce ani jeho tehdejší zmocněnec na výzvu nereagovali, přičemž dle žalovaného je zcela v pořádku s ohledem na obstrukční charakter zastupování zmocněnce žalobce žádat o potvrzení zmocnění ze strany žalobce či přímo údajného zmocněnce. Dle žalovaného má správní orgán právo vyzvat žalobce k odstranění vad podání, ale pouze, pokud je podání vadné, jinak je taková výzva nezákonná.

Žalovaný se s námitkou vypořádal v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. S ohledem na obstrukční strategii žalobce a jeho zástupce mohl dle žalovaného správní orgán žádat doložení zmocnění, pokud takové usnesení řádně odůvodnil a poučil žalobce i jeho údajného zmocněnce o všech důsledcích, které z jeho nečinnosti plynou. I zde si žalovaný dovolí poznamenat, že v jeho úřední činnosti se postup žalobce, respektive jeho zmocněnce opakuje, který brojí, jak do postupu, kdy akceptován je, tak i pokud akceptován není. Dle žalovaného je potřeba plnou moc řádně vymezit a v řízení, byť ve formě kopie, tuto doložit, tím spíše s ohledem na obstrukční povahu obhajoby žalobce.

5. Žalobce v podaném odvolání namítal, že neexistuje opatření obecné povahy, kterým by byla údajně porušena úprava provozu na pozemních komunikacích stanovena, a tedy i dopravní značení bylo na místě umístěno legálně. Žalovaný se však k této otázce nevyjádřil a námitku zcela ignoroval.

Jelikož žalobce odvolání učinil ve dvou verzích, kdy v jedné z verzí chybí v poslední větě právě uvedená námitka, žalovaný vycházel pouze z jedné verze v domněnku, že jsou obdobné, a tuto námitku skutečně opomněl výslovně vypořádal. Žalovaný má však za to, že z obsahu odůvodnění jasně vyplývá, že řidič je povinen řídit se dopravním značením, nikoliv polemizovat nad tím, zda je v místě umístěno v souladu se zákonem, tedy námitku nepřímo vypořádal. Ostatně žalobce tuto námitku nijak nekonkretizoval, pouze bez dalšího uvedl, že značka nebyla umístěna na základě opatření obecné povahy, bez jakýchkoliv důkazů, přičemž úplně totožnou námitku uplatňuje zmocněnec Jaroš téměř v každém řízení, kde je povinnost stanovena dopravní značkou, a to dokonce přímo v řízeních, kde je obviněným z přestupku žalobce.

Žalovaný se v podrobnostech a ve zbytku odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i odůvodnění správního orgánu I. stupně.

III.

Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

V případě úspěchu ve věci se žalovaný vzdává práva na náhradu nákladů řízení.

Ing. Ivo Muras
vedoucí odboru dopravy